

Szerkesztőség és kiadóhivatal
hová a lapba szánt kérikatok
reklamációk és
előfizetési pénzek küldendők
Maros-Vásárhely,
Szentgyörgy-utca 9. szám.
ref. lelkeszi lakás.

VASÁRNAP

EGYHÁZTÁRSADALMI KÉPES CSALÁDI LAP.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
TÓTHFALUSI JÓZSEF,
ref. lelkész.
TÁRS SZERKESZTŐ:
PAÁL GUSZTÁV,
ref. koll. tanár.

KIADJA:
Az Erdélyi Ref. Egyházkerület
„Egyházi Ertekezlete“

Megjék:
minden vasárnap.
ELŐFIZETESI ÁR:
Egy évre 4 kor. Negyedévre 1 kor.,
Fél évre 2 kor. Egy száma ára 10 fill.

Terjesztjük az evangyéliomi erőket.

Az embernek egyik legnemesebb kötelessége az, hogy álljon szolgálatában minden szépnek, jónak és igaznak, s kövessen el minden lehetőt azoknak minél szélesebb körben való terjesztésére. A világ haladásának titka abban áll, hogy ha valaki föltalált egy eszmét, s szóban vagy írásban közölte azt másokkal, mindjárt találkoztak egyesek, kik annak terjesztésére vállalkozván, apostolaivá lettek annak.

Ha nem volnának emberek, kik meg tudják szeretni a nagy és szent eszméket s olyan buzgó ügynökeivé válnak azoknak, hogy a biblia szavai szerint még mintegy a házak tetőiről hirdetik azokat: élőhalott volna ma az emberiség lelki és szellemi világa, mert dermedten hullana alá a röppenő gondolat, s megfagyna a közöny hidegében az élő eszme, mert akkor nem melegené az érdeklődési lángja.

Sok nagy eszme, sok nagy gondolat kelt már szárnyra az emberiség szellemi életében s minden ilyen gondolatban erő és hatalom van. Az erők világában oly hatalmas életet semmi sem támasztott azonban, mint az evangyéliom a maga mélységes gondolataival, amelyekben csakugyan hatalmas erő s fönséges diadalom nyilatkozik meg.

Mindazt, amit az ember lelki és szellemi

világában szépnek, jónak és igaznak nevezhetünk, mindazt, legalább a maga salaktalan tisztaságában, az Úr evangyélioma ismertette meg a világgal.

Nem győzöm én előszámlálni ezeket a nagy gondolatokat, mert akkor minden szót, mely szépet, jót és igazat jelent, minden fogalmat, melynek a nemessel és fönséggel van összeköttetése, föl kellene sorolnom. Azt azonban érzem és tudom, hogy e gondolatokban, eszmékben és fogalmakban élet és erő van, mert ezek irányozzák kezdettől fogva a keresztyénység folyóvizének menetét s ezek lelkesítik eleitől fogva bátor kitartásra, törhetetlen hűségre Krisztus kiválasztottainak seregét.

Csak néhányat sorolok föl tehát ezen gondolatok, eszmék és fogalmak közül, melyekről mindenki elismeri, hogy erő van azokban s a mennyiben az evangyéliom hozta be azokat a világba, bátran nevezhetjük azokat evangyéliomi erőknek és ha meglátjuk ezen erők fönséges voltát, részemről szívesen vállalkozom azok terjesztésére.

Evangyéliomi erő a hit, Istennek ama drága ajándéka lelkünk számára, melylyel boldogan dicsekedhetik mindenki, ki annak birtokában van s amely után öntudatlanul is fájva eped annak a szíve, ki megfosztá annak áldásaitól önmagát. A hit lát megnyilatkozott cseket; ereje

van tehát arra, hogy megszabadítson minket a földiekhez való sivár ragaszkodástól. A hit látja a mennyben az Atyát és az ő szent Fiát, az Úr Jézust s érezteti velünk a bennünk lakozó Szentlelket, ereje van tehát arra, hogy kiszabadítson bennünket az árva elhagyatottság sötét börtönéből. A hit tanítja a lélek halhatatlanságát és az örök életet, valamint a feltámadás nagy tudományát; ereje van tehát arra, hogy az embert fölibe helyezze a föld minden más teremtettségénél.

Evangyéliumi erő a remény, az az élő, az az édes remény, hogy gyászunknak vége lesz. síralmunk meg fog egykoron szünni bizonyval, mert már is ott csillog egünkön a tündöklő szivárvány, mely szebb jövővel biztat. Végtelen nagy ereje van a reménynek, mert a jövő öröme nap sugarának melegével fel tudja szárítani szemünkben a jelen idő könnyeit, tehát már az esetleg messze jövőből is érezteti velünk a maga ereje.

Evangyéliumi erő a szeretet, ez a királyi törvény, ez a szent parancsolat, mely a minden hatalom Urát, magát az Atyát rákötelezte arra, hogy küldje el mi hozzánk az ő szerelmes Fiát; mely a föld népeinek millióit, országokon és tengeröken át, a felebaráti érzélem kapcsával köti egybe; mely a maga erejével megerősíti a gyöngét, támaszt ad a nyomoréknak s szárnyakon viszi a mi hálaadó imádságainkat a nagy istenség trónja elé.

Evangyéliumi erő a hűség, az a nemes, az a tiszta erény, mely az egyszer megszerzett, s a lélek tulajdonává tett javaktól soha többé megválni nem akar s azok mellett kitart mind a halálig. Óh, mily végtelen erő van abban a hűségben, mely lelkesítette a keresztyén egyház vértenuit, hogy megálljanak kiven Mesterök oldalán mellett s meg ne tagadják őt, ki maga is oly híven szerette őket. A hűség csodákat képes művelni, mert megacélozza a gyöngéknél izmait, s győzelemre vezet minden olyan eszmét és igaz törekvést, amelynek harcosai bátran kitartanak.

Evangyéliumi erő az istenfélelem, melyben megvan az Isten iránti szeretet s Isten nevének igaz tisztelete is, mely tulajdonképen nem Istentől fél, hanem a saját romlott, a saját bűnös szívtől, mint a mely oly könnyen megtörheti

bennünk Istennek törvényét. Végtelen nagy az istenfélelem ereje, mert ez köti fel bennünk a lelkiismeret szavát, amely szó nem hangozik bár halhatólag, erősebb mégis bennünk minden bíró szavánál, mert vádol akkor is, mikor külső vádló nincsen és akkor is büntet, mikor úgy hisszük és méltán is hihetjük, hogy senki minket földi ítélet alá vonni nem fog.

Evangyéliumi erőnek veszem végre azt az erőt bennem, mely a kötelességek hű teljesítésére vezérel, mely tehát arra tanít meg engemet, hogy adjam meg Istennek, a mivel Ő neki, az embereknek, amivel ő nekik s magamnak is, amivel önmagamnak tartozom. Ez minden mi kötelességünknek summája, amelyeket ha teljesítünk, méltólag töltjük be azt a mi hivatásunkat, mely reánk, mint Isten gyermekeire vár.

Nem, őh nem ismerem magamra nézve szentebb kötelességet, minthogy ezen erőnek szolgálataiba szegődjem és hogy ezeket igyekezzem teljesíteni életemnek minden idejében.

Hadd égjen és lángoljon hát tiszta lelkem szent hite mindenek előtt, kiknek szükségök van a hit erejére! Hadd ragyogja át lelkem égének boltozatát az édes reménység, hogy Isten megtart engemet szerettei között! Hadd vidámsítsa egész valómat az örvendező szeretet, mely Krisztusban az Istent ismeri s Istenért az embereket keresi! Hadd éljen én bennem a hűség mindazok a nagy gondolatok, főséges eszmék iránt, amelyeket a keresztyénség ismertetet megvelünk! Hadd legyen tiszta, igaz istenfélelmem szavára, az én lelkiismeretem mely magamhoz térít, ha ingadozom, hogy vajjon a jót, avagy a rosszat válasszam. És hadd legyen én bennem mindig kellő erő kötelességeim hű végezésére, tanulván az én Mesteremtől, a Jézustól, aki elvégezte mindazt, amit Atyja reá bizott, hogy elvégezzen.

Tiszta szívem romlatlan erőivel például akarok tehát állani embertársaim előtt. Az evangyéliumi erők nálam még ki nem aludhatott világosságában fényleni akarok én az emberek között, hogy lássák az én jó cselekedeteimet és dicsőítsék az én mennyei Atyámat.

Egy szomorú hirre.

Bánatunk van Uram:
A te szolgád beteg.
Búslakodik szívünk,
Bús egy gyülekezet.
Uram légy irgalmas,
Jöjj el kegyelmeddel
Beteg ágyán nyögő
Szolgádat emeld fel.
Jövel Uram, jövel,
Jövel! várunk immár
Gyógyítsd meg a pásztort,
Mert elszéled a nyáj.

Szomorkodunk Uram,
Mert kit szeretsz beteg,
Fájdalmunk van Atyánk,
Egy család kesereg.
Oh, jöjj kegyelmeddel,
Jövel szeretettel,
A jó édes apát
Közülünk ne vedd el.
Ne hullass könnyeket
Az árvák szemből,
Ne szakassz jajszókat
Az özvegy szívéből . . .

*

Távol egy kis jaltu
Szerény lakossága,
Igd mezejének
Szomjuhozó nyája,
Buzgó gyülekezet:
Hozzad emel kezét . . .

Aggodó lélekkel
Egy szerető család
Szined elé borúl
S hozzád esd' hō imát . . .

Hallgasd meg hát Uram,
Oh, hallgasd meg őket!
Törüld le szemükről
A keserű könnyet:
A gondos, jó páasztort
Add vissza a nyájnak,
S a szerető apát
Annak a családnak!

(Kolozsvár.)

S. Váradi Albert.

Az iszákosság következményei.

Ha mindig szomjas akarsz lenni, légy *iszákos*; mert minél gyakrabban és minél többet iszol, annál gyakrabban és annál inkább szomjazol.

Ha minden jóra való igyekezetet ki akarsz magadól ölni, légy *iszákos*; és úgy lésszen, amint te akarod.

Ha koldussá akarsz lenni, légy *iszákos*; és nem lesz a zsebedben egy fillér sem.

Ha azt akarod, hogy családod éhen haljon, légy *iszákos*; ez majd üressé teszi az éléskamrádat.

Ha akarod, hogy a jó cimborák megcsaljanak, légy *iszákos*; ez megkönnyíti feladatukat.

Ha azt akarod, hogy megraboljanak, légy *iszákos*; így könnyebben hozzád férnek a tolvajok.

Ha el akarod veszteni józan eszedet, légy *iszákos*; s nemsokára butább léssz az állatnál.

Ha ügyetlenné akarsz válni, légy *iszákos*; és kárba vész minden ügyességed.

Ha önmagad gyilkossa akarsz lenni, légy *iszákos*; ez előbb-utóbb bizonyosan elpusztít.

Ha kívánod, hogy mindenki ismerje titkaidat, légy *iszákos*; és te magad árulod el azokat.

Ha igen erősnek képezed magad, légy *iszákos*; e hatalmas ellenség egyszerre földhöz ver.

Ha vénségedre a szegényház lakója szándékozol lenni, légy *iszákos*; ez sokakat juttatott már oda.

Ha azt akarod, hogy ne legyen a házadnál semmiféle kényelem, légy *iszákos*; és eléred valósággal azt, amit akarsz.

Ha azt akarod, hogy mindenki gyanus szemmel nézzen, légy *iszákos*; aki önmagát és cselédjét meglopja, arról jogosan hiszik, hogy másokat is megrabol.

Ha oda akarsz jutni, hogy hitelezőid elől bujdosnod kelljen, légy *iszákos*; és csak akkor leszel némileg nyugodt, ha rejtékutakon járhatsz.

Ha teher akarsz lenni a más ember nyakán, légy *iszákos*; ez hamar mások terhévé teend.

Ha megakarod magad utáltatni, légy *iszákos*; az *iszákos* ember utálatos, undorító.

Ha családod és ismerőseid körében meg akarod magadat gyűlöltetni, légy *iszákos*; és nemsokára gyűlölt leszel mindenki előtt.

Ha a társadalom pestise akarsz lenni, légy *iszákos*; s úgy kerülnek téged, mint ahogy a pestisest kerülnek.

Ha azt akarod, hogy fejed bezúzzák, csontjaid összetörjék, ha azt akarod, hogy a kocsí vagy vonat elgázoljon, vagy hogy becsukjanak, légy *iszákos*; és mindez hamarosan megtörténhetik.

Végre ha elakarod veszteni lelkedet, légy *iszákos*; és úgy lésszen, hogy nemcsak testileg, de lelkileg is tönkre mégysz.

Foglaljuk most már össze a mondottakat és kérdezzük: mit vesz és mit nyer az *iszákos* ember?

Mit vesz az iszákos ember?

Elveszti józan eszét, ügyességét, testi erejét, szépségét, pénzét, jóra való igyekezetét és a mi a legfőbb, a lelkét.

Mit nyer az iszákos ember?

Azt, hogy mindig szomjazik, hogy embertársai gyanus szemmel nézik, megutálják, gyűlölik, azt nyeri, hogy mindenkinek terhére válik, a hatóság megbünteti, becsukja; ha kiszabadul, ittas állapotában újabb gaztettet, embertelenséget követ el, sőt még a gyilkolástól sem riad vissza és mi vár rá aztán? Fegyház, bitófa. Sokan meg az iszákosság következtében a tébolydában fejezik be életüket.

Ime látjuk, hogy az, a mit a részeges ember vesz és nyer, egyformán rettenetes. És nagyon igaz, a mit Ezsaiás próféta mond: Keserű lészen a részegítő ital annak, a ki issza. (Ezsaiás 24. 9.) Jaj azoknak, kik jó reggel fölkelnek, hogy részegeskedjenek, mulatnak, mind estvéig, hogy a bor fölgerjeszse őket. Jaj a nagy borihatóknak és a kik serények a részegítő ital töltésére. (Ezsaiás 5. 21—22.) Bölcs Salamon is óva int a részegítő italtól, a mikor azt írja: Kinek jaj? kinek óh jaj? kinek versengések? kinek panasz? kinek ok nélkül való sebek? kinek szemeknek elborulása? A bornál mulatóknak, a kik mennek a jó bor vizsgálására. Ne nézzed a bort mily veres színt játszik, mint mutatja a pohárban az ő csillogását; könnyen alácsuszamlik Végezetre, mint a kigyó, megmar és mint a mérges kigyó, megcsip. (Példabesz. 23. :9—32.)

Ezért buzdít bennünket Pál apostol is: mint nappal járunk illendően: nem dobozódva és részegeskedve; nem bujálkodva a veslett életet élve, nem versengve és féltékenykedve: hanem öltözzétek fel az Úr Jézus Krisztust. És a testet ne tápláljátok az ő kivanságaiban. — (Római lev. 13. 13. 14.)

A Galatákhöz írott levelében (Gal. lev. 6. 7. 8.) pedig azt mondja: Ne tévelyegjétek. Az Istentől nem lehet gunyt üzni. Mert bármit vet az ember, azt fogja aratni is. Mert a ki testének vet, a testből arat veszedelmet; a ki pedig a lelkének vet, a lelkéből arat örök életet. Ha test szerint éltek, meg fogtok halni; ha pedig a lélek által megöklítitek a test cselekedeteit, élni fogtok.

Az iszákos ember is azok közé tartozik, a kik test szerint élnek. Tehát gondolja meg jól, hogy mily nagy veszedelemben forog addig, a mig teljesen fel nem hagy az ivással. A mit Isten igéje mond, az mind igaz és beteljesedik ő rajta.

De talán azt kérded: mi módon szabadulhatok meg én az iszákosság bűnétől? Erre csak egy felelet adhatok. Csak egy utat, módot ajánlhatok s ez az: tekints a Jézusra! Könyörögj hozzá ekképen: „Uram, légy irgalmas! Uram, adj erőt, hogy önmegtartóztató életet élhessek!“ Lásd, a te Urad Istened nem akarja, hogy elveszed. Azért biztat is szent igéjével: Ugy szereti Isten e világot, hogy az Ő egyetlenegy szülött

Fiát adá, hogy mindenki, a ki hiszen Ő benne, el ne vesszen, hanem örök életet vegyen. (János ev. 3. 16.) És: Igaz az a baszéd és teljes hitelre méltó, hogy a Jézus bűnösök megtartása végett jött e világra. (I. Timotheus 1, 15.)

Oh, mily vigasztaló ez a tudat, hogy a ki hittel oda fordul a Jézushoz, megtartatik. Azaz felszabadul a szenvedélyek és bűnök rabsága alól, él emberhez, Isten gyermekéhez méltó életet, nem éhezik, nem nyomorog többé, Isten áldása van munkáján, családján; otthona csendes, édes otthon, szíve az Urnak temploma. Az ilyen ember kimondhatatlan boldog. És ezt a boldogságot mindenki megtalálhatja a Jézusban. Siessünk azért nagy sietséggel Ő hozzá, a megtartó Ur Jézushoz!

Isten igéje.

Jövel Uram Jézus!

(Jelenések: 2. 20.)

A pathmosi látnok, a tanítvány, a kit Jézus szeret vala s ki a Mester keblén nyugtatá fejét: János, a szeretet apostola, a szigeten, hova Domicianus római császár száműzte, látásokat lát. Lélekben elragadtatik s látja a mennybe távozott Urát s hallja szavát, üzenetét a kisázsiai keresztyén gyülekezethez. A Lélek megjelent neki sokat a tulvilági dolgokból. Ott jár hívő, ihletett lelke elragadtatásban egy magasabb, a legmagasabb Sférában, hallja, látja azt, a mi hihetetlen fülnek hallhatatlan, hitetlen szemnek lát-hatatlan s végül boldogan kiált fei: Amen, azaz ugy van (a mint te mondad) Jövel Uram Jézus!

Advent van. A Krisztus eljövételéhez, születésének emlékünnepehez készülünk. Nem az eljövendő, de a már eljött Megváltó születése emlékünnepehez. A Krisztus eljött az idők teljességében 2000 évvel ezelőtt, tanított, szertejárt, gyógyított, vakok szemeit megnyitotta, némák ajkait beszédessé tette, halottakat támasztott, gunyoltatott, leköpdösték, töviskoszorúval megkoronázták, a kereszt terhe alatt leroskadt, keresztre feszítették, meghalt, sziklasírba eltemettetett, feltámadott, felment a mennyekbe és mindezeket Te éretted kedves olvasó és én érettem is. Ne várjátok tehát, hogy még egyszer szülessen meg Bethlehemben, de várjátok, hogy szülessen meg a Krisztus minden szivben. Ezt jelenti a keresztyén Advent s Karácsony ünnepe.

Ilyen értelemben kell, hogy advent legyen az idő, jöjjön el, szüntesse meg minden percben az epedő, sóvárgó hívő nyomoruságát, bönei terhét hordozni nem tudó szivekben, lelkekben a Krisztus.

Hazánkban mit értenek a karácsony ünneplés alatt? Egy kedves alkalmat arra, hogy a családok összejöjjenek nagy messziségből is, az ismerősök fel-

keressék egymást s világi, sokszor haszontalan, sőt bűnös örömek között töltsék el a karácsony estét mulatva, kártyázva, dorbézolva, danolva, borozva. A karácsony ünnepe nem erre való. Ez a szó: karácsony az olasz szóból származik. Carnaggio, a mi azt teszi: megtestesülés, testet öltés. Az Ige testté lön (Ján. 1: 14) az Isten leszállott a földre, emberi testbe öltözött egykor, akkor az első karácsony ünnepén Bethlehemben. Azóta évenként eljő karácsony ünnepe a ker. világban, de egyedül azért, hogy a lelkekben e világon mindenütt szülessen meg az Úr!

Megszületett-e a te szivedben a Megváltó? Azaz átadtad-e magadat bűneiddel, terheddel, mindeneddel együtt az Urnak? Ha nem, úgy nagyon kérlek add át most e boldog adventi napokban. Ha eddig csak világi ünneplés, öröm alkalom volt rád nézve a karácson, legyen most az igazi, soha el nem muló öröm-ünnepe: a te lelkedben, a Krisztus megszületésének ünnepe. Ehhez készülj az adventi napokban. Ne csak körülöttesz lásd a bűnt, nyomort és hitetlenséget, de lásd meg magadban is. Imádkozz a Lélekhez, hogy fedje fel undok bűneidet, azokat, miket magad is látsz magadban s azokat, miket bűnöknek sem tartasz, oly kicsinyeknek nézel, de amelyek mégis egyenként is alkalmasak arra, hogy téged az Úrtól elválasszanak s akadály a annak, hogy boldog s igazán örvendező, békés lélek légy. S ha látod, hogy amily igen messze van a föld az égtől, oly messze vagy te bűneid miatt az Úrtól, kérd a lelket, hogy alázzon meg, keltsen háborgást, nyugtalanságot szivedben s ragadjon meg vergődéseidben s vezessen el az Úrhoz, aki megragadt téged is, mint a tengeren már-már elmerülő Pétert s boldoggá tesz, mert ha látja szived alázatosságát, lelked türelmét, fájdalmas könnyeid, szégyened, bánatodat bűneid felett, akkor jó, úgy van, jó megtisztítja vérével szivedet, ami most úr lelked felett, a sátánt kiüzi minden seregével együtt szivedből s oda beköltözik Ő, abba az Ő vérével egészen tiszta, Ő utána sóvárgó szívbe, s akkor te boldog, túláradoan boldog leszel, örvendező, békés és megelégedett lélek: van célja, tartalma életednek s a te lelkednek az ilyen advent után lesz, van karácsonya! Oh legyen is! Jövel Úram Jézus mindannak szívébe, kik olvassák e sorokat! Ha te e szavakat megveted, tudd meg, én imádkozom érte s hiszem, tudom, hogy meghallgat az Úr! Jövel azért Uram, Jézus!

Jövel s fogadd el a megfeszítettet.
Oh, jövel és hidd: Ő meg szent tégedet.
Bocsánatot, békét Ő ad egyedül,
Annak, ki a bűnből Hozzá menekül.

Jövel, lásd a Jézus régen vár reád,
Oh, nézd a Megváltó szabadságot ad,
Bocsánatot békét Ő ad egyedül,
Annak, ki a bűnből Hozzá menekül.

Benkő Victor.

Kegyesség utja.

„Kérlek ments ki engemet.”

— Az Advent alkalmából. —

Egy ismert nevű, kiváló egyéniség Keleten nagy költséggel pompás lakomát rendezett és sok vendéget meghívott. De mikor eljött az idő a megjelenésre, a vendégek elmaradtak és mentegőzni kezdtek. Tulajdonképpen nem akartak jönni, de mivel nem volt bátorságuk ezt nyíltan bevallani, azt mondták: nem jöhetünk. — Bármi volt is azonban az oka, hogy szándékukat nyíltan meg nem mondták, amiért a lakomától távol akartak maradni, mentségeik nagyon ostobák voltak

Az első ezt mondta: „Szántóföldet vettem és ki kell mennem, hogy megtekintsem; kérlek, ments ki engemet.” — De miért volt e sietség? Nem mehetett volna ki máskor?

A második mentsége semmivel sem volt jobb. „Öt igabarmot vettem és elmegyek, hogy megpróbáljam őket, kérlek ments ki engemet.” — Valami baja történt volna az ökröknek, ha egy napig még nyugalomban maradnak? De különben is akár jó, akár rossz vásárt csinált, az ökrök már meg voltak véve.

A harmadik mentség volt a legroszabb: „Feleséget vettem és azért nem mehetek.” Miért nem mehetett el és miért nem vihette a feleségét is magával?

Ennek a bibliai történetnek értelme világos. Isten egy felséges lakomát rendezett mérhetetlen áron elveszett bűnösök számára, és szolgálait elküldé széles e világra, hogy ez örömhirt az emberekre tudassák.

A meghívás szól mindeneknek; senki sincs belőle kivéve. Milliók részesültek már e vendégségben, kik most már a mennyben vannak. Milliók vannak még utközben és azért hangzik a kiáltás: „Még van hely!” A ház még nincs beöltve, az asztal még üres. Még ott a hely, hol kinek-kinek ünie kell. Menjetek, kényszerítetek minden embert, az Úr sokat meghívott! Még van hely!

Világiasan gondolkozó emberek rendszeren unalmasnak és szomorunak képzelik a keresztyén életét. Há valaki az evangélium vendégségét megizleli, szívét szomorúság tölti meg, mely az arcára is kiül. Az ilyenek nem tudják, hogy az „evangélium” jó hirt jelent: nagy örömről és szomorúságról beszél. A példázat szereplői ünnepre és nem temetésre voltak meghívva. Máthé evangéliumából értesülünk, hogy a meghívás lakodalomra szólt.

Az evangélium hirdetői bejárják a világot. Sok helyt nemes, az idvességre vágyó lelkeket találnak, de sok helyt hallnak ily választ: „Kérlek ments ki engemet!” Az emberek kifogásokat hoznak fel s nem akarják az Isten szabadítását elfogadni. De mentegőzéseik ép oly alaptalanok, mint a példázatbeli vendégeké.

Agrár Takarékpénztár R-t.

Maros-Vásárhelyt.

Fiók-intézetek:

Csikszereda, Gyergyócsanakmiklós, Marosludas,
Marosujvár, Nyárádszereda, Parajd, Sepsisztgyörgy, Székelykeresztúr, Székelyudvarhely.

Befizetett alaptőke: 1500.000 korona.

Takarékbetétek: 8 millió korona.

A takarékoságot a lakosság minden rétegében előmozdítandó, amerikai módon **házi takarékperselyeket** izléses, csinos kivitelben, zárva, kulcsok nélkül **ingyen** bocsátunk feleink rendelkezésére, a melyek által még a legkisebb összegek is könnyű módon megtakaríthatók. Ezen házi takarékperselyeknek azon nagy előnyük van, hogy azokból pénzt a mi közbejöttünk nélkül kivenni nem lehet és így a fél annak a kísértésnek hogy a megtakarított pénzt esetleg céltalanul elköltse könnyen ellentállhat.

Ha legalább egy korona a perselyben összegyűl, sziveskedjék intézetünkhöz fáradni, a mikor a megtakarított összeget a perselyből a t. cím jelenlétében kivesszük és a betéti könyvecskéjébe javára írjuk.

A perselyt zárva, kulcsok nélkül visszaadjuk és a pénzgyűjtés újból kezdődik.

Agrár Takarékpénztár r. t.
M.-Vásárhely

• A mosás akár a táncz,
Fáradtságba nem kerül,
Schicht szappant ha használsz,
Még szived is örül.

Schicht szarvasszappana
csodálatos, **hathatos** tisztítóerejét
sajátságos előállításának és a leg-
jobb nyersanyagok leggondosabb
kiválasztásának köszöni.

Schicht szarvasszappana
kiméli a kezeket és a fehérneműt!
Megtakarít fáradtságot és veszélyt
kiméli ennél fogva az egészséget!
Megtakarít pénzt, időt és munkát!
• Tisztasága **30.000** koronával
szavatoltatik.

Fizessünk elő

a

„Vasárnap”-ra.

